

c. पृथिव्या सम्भव ॥ १३ ॥

का° [७. ४. ३६.] मेद्वन्कृलविषाणया लोष्टं किञ्चिद्वादत्तञ्ज्यं तञ्जति । मूत्रं करिष्यन्मृङ्गेण लोष्टं किञ्चित्पृणादिकं वा गृह्णातीति सूत्रार्थः । हे यज्ञपुरुष इयं पृथिवी ते तव यज्ञिया तनूः यज्ञयोग्यो देशः । अतोऽस्या मूत्रोपहृतिपरिहाराय व्यवधानं कर्तुं लोष्टं तृणं वा स्वीकरोमीति भावः । यद्वा पृथिवीं प्रत्युच्यते । हे पृथिवि इयं लोष्टतृपा ते तव यज्ञार्हा तनूस्तामाददञ्जति शेषः ॥ का° [७. ४. ३७.] अपो मुञ्चामीति मेहतीति । अपो मूत्रतृपा अहं मुञ्चामि न प्रजां प्रजोत्पत्तिनिमित्तं रेतो न मुञ्चामि । अतो हे आपो मूत्राख्या यूयं पृथिवीमाविशत प्रविशत । किम्भूताः । अंहोमुचः अंहसः पापान्मुञ्चन्ति पुरुषं पृथक्कुर्वन्तीत्यर्थः । तथा स्वाहाकृताः पूर्वं क्षीरपानकाले स्वाहेति मन्त्रेण स्वीकृताः । यद्वा स्वाहाकृताः सत्यो (12.) भूमिमाविशत । का° [७. ४. ३८.] पृथिव्या सम्भवित्यात्तं निदधातीति । गृहीतलोष्टादिकं मूत्रस्थाने क्षिपेत् । हे लोष्टादिक पृथिव्या सह त्वं सम्भव एकीभव ॥ १३ ॥

अग्ने त्वं सु जागृहि वयं सु मन्दिषीमहि ।

रक्षा णोऽप्रयुहन्प्रबुधे नः पुनस्कृधि ॥ १४ ॥

का° [७. ४. ३९.] अग्ने त्वमित्युक्ता स्वपित्यधः प्राङ्दक्षिणत इति । अनुष्टुबग्नेयी । हे अग्ने त्वं सु जागृहि सुष्ठु निद्रारहितो भव । वयं यज्ञमानाः सु मन्दिषीमहि साधु स्वप्स्यामः । मदि मोदस्तुतिस्वप्नकान्तिगतिषु (13.) [धा° २. १२.] अत्र स्वप्नार्थः । आशीर्लिङ्गुत्तमवद्भवचने रूपम् । किं च । नोऽस्मान् रक्ष किं कुर्वन्नप्रयुहन् । युह प्रमादि । अप्रमाद्यन् । द्यचोऽतस्तिड इति [पा° ६. ३. १३५.] संहितायां दीर्घः । नश्च धातुस्थोरुपुभ्य इति [पा° ८. ४. २७.] न इत्यस्य णत्वम् । नो अप्रयुहन्नित्यत्र एङः पदान्तादतीति [पा° ६. १. १०९.] पूर्वतूपे प्राप्ति प्रकृत्यात्तः पादमव्यपरञ्जति [पा° ६. १. ११५.] प्रकृतिभावः । किं च अग्ने नोऽस्मान् पुनः प्रबुधे प्रबोधाय कृधि कुरु प्रबोधनं प्रभुत्तस्यै प्रबुधे संपदादिवाद्वावे क्षिप् । स्वपतोऽग्नेः प्रार्थनं रक्षसां नाशाय । तडुक्तं तित्तिरिणा । अग्निमेवाधिपं कृत्वा स्वपिति रक्षसामपहृत्याञ्जति ॥ १४ ॥